

kal elsősorban kell foglalkozni, s a jövedelem megállapításának egyéb módjára akkor lehet áttérni, ha azok elfogadható és kellő adatokat nem nyújtanak.

Mint-hogy pedig az adózó fél már a vallomásában az üzleti könyveire hivatkozott, s a könyvkivonatokat becsatolta és a fellebbezésében könyvvizsgálatot is kért, amelyekről azonban az adófelszólamlási bizottság meg sem emlékezik, s a határozata egyébként sem tartalmaz kimerítő indokolást: az ügy alaposan felül nem vizsgálható, amiért a határozat feloldása vált szükségessé.

Ha a szülő ingatlanát okirat nélkül ruházza át gyermekeire, a jövedelem- és vagyonadó a szülő terhére kell kivetni. (M. Kir. Közig. B róság 8287/1927. P. sz.)

A panaszos a terhére kirótt jövedelem- és vagyonadó törlesztését azon az okiratot, amellyel birtokát gyermekeire átruházta, még az 1924. évben felosztotta gyermekei között.

A panaszt alaposnak elismerni nem lehetett, mert a panaszos azt az okiratot, amellyel birtokát gyermekeire átruházta, felhívás ellenére be sem mutatá és így, ha az átruházás valóban meg is történt volna, — az mint magánjogi címen nem alapuló rokon támogatás — a jövedelem- és vagyonadóról szóló H. O. 15. §. 4. pontja szerint a panaszos 1926. évi jövedelem- és vagyonadójának kirovása szempontjából figyelembe nem vehető.

A storno-ügyletek forgalmiadókötelezettsége. (Közig. Biróság 3027/1927. P. szám.)

A panaszos részvénytársaság terhére a pénzügyi hatóság azért állapította meg a 80 715 612 korona általános forgalmi adót, mert az általa határidős szállításra eladott lisztnek köteleveinek visszavásárlásakor — amikor az első eladás perktuáltnak volt tekinthető — ezen első eladás után a panaszos részvénytársaság a forgalmi adót nem róta le.

A panaszos részvénytársaság a megállapítással szemben azt vitatja, hogy itt storno, azaz ügylet megszüntetés esete forog fenn, amidőn az elmaradt szállításért kártérítés címén fizetett összeg után forgalmi adó nem jár. A panaszos szerint az általános forgalmi adó tárgya az áruszállítás, az adó alapja pedig a szállított áruk ellenértéke fejében fizetett összeg, de pusztán az eladás maga nem tárgya a forgalmi adónak. A jelen esetben pedig áruszállítás és fizetés a panaszos részvénytársaság részére nem történt, hanem ellenkezőleg, a panaszos volt kénytelen kártérítést fizetni azért, mert szállítási kötelezettségének eleget tenni nem tudott.

De a panaszos szerint visszavásárlás sem történt, mert az eladott őrleményeket a kikötött határidőre leszállítani nem tudván, e mulasztásból főyólag a panaszos részvénytársaság a malmot terhelő kártérítési kötelezettséget storno útján peren kívül rendezte. A határidős szállításra eladott liszt nem volt meg sem a kötés létrejöttékor, sem az ügylet stornorozásakor. Mint-hogy pedig csupán valamely létező dolog tulajdonjogát lehet átruházni, itt nincs adóköteles eladás, illetve áruszállítás, hanem egy nem teljesíthető ügyletnek kölcsönös megegyéssel való megszüntetéséről van szó. A panaszos részvénytársaság színdéka tehát nem az eladott liszt visszavásárlására irányult, hanem a nem teljesíthető szállítási kötelezettségtől való szabadulásra.

Az innen elrendelt bizonyítás során a panaszos részvénytársaságnak nem s'került az állítását behízonnyítani, hogy nagyobb mennyiségű liszt szállítására vállalt kötelezettséget, mint amennyi rendelkezésére álló őrleményvel és gabonával fedezve